

λων, πάντοτε ὅμως πτηνῶν ἐντομοφάγων. Τὴν ἐπιούσαν τίκτουσα ἐν ἑτερον ὤν, ἐναποθέτει τοῦτο εἰς ἄλλην φωλεάν, καὶ οὕτω ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν μετρίσῃ ἐξοικονομήσῃ ὅλα αὐτῆς τὰ ὠά, ἅτινα εἰσὶ 5 ἢ 6 τὸν ἀριθμὸν. Τὰ πτηνὰ ὑπὸ τὴν ἐπώασιν τῶν ὁποίων ὁ κόκκυξ ἐνεπιστεύθη τῷ ὤν του, οὐδ' ὅλως προσέχουσι, ἀλλ' ἐπώάζουσι καὶ τοῦτο, ὅτε δὲ ὁ νεοσσός, γεννηθῇ, τρέφουσι καὶ προφυλάττουσι μὲ τὸ αὐτὸ φίλτρον καὶ τὰς αὐτὰς φροντίδας τῶν ἰδίων τέκνων. Ἀλλὰ τάχιστα ἀνταμείβει τοὺς πόνους τῆς θετῆς μητρὸς του διὰ τῆς ἀχαριστίας. Ἀἰξάνων περισσότερον τῶν συγκατοίκων του, μετὰ τινα καιρὸν δυσκόλως χωρεῖ εἰς τὴν φωλεάν, τότε καταφεύγει εἰς ἀπάνθρωπόν τι μέσον, ὅπως ἀπολαύσῃ εὐρυχωρίας· συρόμενος πρὸς τὸ βάθος τῆς φωλεᾶς, βάλλων ἐν ἐκ τῶν μικρῶν ἐκείνων πτηνῶν ἐπὶ τῶν πτερύγων του, ἀκολουθῶς σηκονό-

μενος ῥίπτει αὐτὸ ἔνωθεν, ἐπαναλαμβάνων τὰ αὐτὰ μετρίσῃ ἐλευθερωθῇ τῶν νομίμων οἰκητῶν καὶ γίνῃ κύριος τῆς φωλεᾶς. Οὕτω τὰ δυστυχῆ πτηνάρια, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν φωλεάν καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς γονεῖς εἰς τὸν νεοσσὸν τοῦ κόκκυρος, ἀποστεροῦνται παρ' αὐτοῦ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ τέκνα των. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα δὲν τελειόνοῦσι τὰ δεινὰ των. Καθόσον ὁ παρείσακτος ἐκεῖνος νεοσσός μένη ἐπὶ τῆς φωλεᾶς, οὐδ' εἰρήνην ἄγουσι, οὐδ' ἡσυχίαν, διότι εἰσὶν ἠναγκασμένα ἀδιαλείπτως νὰ τρέχωσι πρὸς εὐρεσιν τροφῆς τὴν ὁποῖαν χείνων καὶ κραυγῶν ἀρπάζει, καθὼ εὐσῶμος καὶ ἀθηφάγος.

Τὰ ὠά τοῦ κόκκυρος εἶναι διὰ τὰ μικρὰ ταῦτα πτηνὰ ἀληθῆς μᾶστιξ, ὡς ὁ φαντασιώδης Βουρκόλακας παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι φέρει τὴν λύπην καὶ τὴν ἐρήμωσιν εἰς τὴν εἰσέλθῃ οἰκίαν.

A. B. B.



Η ΣΟΦΙΑ ΚΡΟΥΒΕΛΛΗ.

Πρὸ τινων ἐτῶν, δύο νεάνιδες, δύο ἀδελφαί, ἀμρότεραι θελκτικαί, διήρχοντο πρωτεύουσάν τινα τῆς Γερμανίας. Εἶχον δόσει μουσικὴν τινα συμ-

φωνίαν τῆς ὁποίας ἔφερον τὴν εἰσπραξίν εἰς τὰ βαλάντιά των. Πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐσταμάτησεν αὐτὰς τὸ ἄσμα γυναικὸς ἐπαίτιδος, τῆς ὁποίας

## ΧΡΟΝΙΚΑ

τὸ μὲν ἔνδρμα ἐπρόδιδεν παρελθούσαν εὐπορίαν, ἡ δὲ φωνὴ μέθοδον οὐ τὴν τυχούσαν. Ἀφοῦ τὴν ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως, τὴν ἠρώτησαν μετὰ συμπαθείας, καὶ ἔμαθον ὅτι ἦτο ἀρχαία τις μελωδία, ἐκπεσούσα τῆς φήμης εἰς τὴν ἀθλιότητα. Ἡ μία τῶν ἀδελφῶν, ἥτις προωρίζετο διὰ τὸ θεάτρον ἐρρικίασεν ἐκ τοῦ τρόμου, καὶ ἐν τῇ εὐγενῇ ἐρμῇ τῆς εὐσπλαγχνίας, ἔδωκε τὸ βαλάντιόν της εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα. Αὕτη δὲ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας της θαυμάσια καὶ ἐξετάζουσα αὐτὴν μετὰ ὄμμα προφητικόν.

— Τὰ πλούτη καὶ ἡ δόξα θέλουν σὲ ἀνταμείψαι, εἶπε· λάβε καὶ φύλαξε τὸ ἐνθύμημα τοῦτο· θέλεις εὖρεῖ ἐν αὐτῇ τὴν ἱστορίαν τῶν δυστυχιῶν μου, ἥτις θέλει γίνεαι ἡ τῶν εὐτυχιῶν σου.

Καὶ ἡ ἐπαίτις ἐνεχείρισεν εἰς τὴν νέαν κόρην τὸ τελευταῖον στόλισμά της, μικρὸν τι μεταλλικὸν χρυσοῦν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν κεχαρμαγμένα αἱ λέξεις — *Germania... Italia... Anglia... Gallia... Elzira... Norma... ἡ Κόρη τοῦ συντάγματος... Αἰνία... Ἀθιγαῖ... Λεονώρα...*

Ἡ Σοφία Κρουβέλλη (αὕτη ἦτον ἡ νεανὺς ἐκείνη, τότε ἄγνωστος) εἶδεν εἰς τὸ ὄφρον τοῦτο μαγικόν τι φυλακτὸν, καὶ εἰς τὰς λέξεις τῆς ἐπαίτιδος τὴν πρόβρῃσιν τῆς εἰμαρμένης της. Ἠκολούθησε τῇ ὄντι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον τὴν διαγραφείσαν κλίμακα ἐπὶ τοῦ μεταλλίου, τὸ ὁποῖον φυλάττει καὶ συμβουλεύεται πιστῶς. ἤρχισεν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ Ἀγγλίαν καὶ ἤλθε, τέλος, εἰς Παρίσιον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν φήμην της. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεφανίσθη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλζίρας, εἰς τὸν *Erdan*, καὶ οἱ Παρίσιοι ἐχειροκροτοῦν τὴν ἐμφαντικὴν ταύτην φυσιογνωμίαν, τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀναιμὸν ἀνάστημά της, τὴν χειρονομίαν της τὴν ἐλευθεράν καὶ εὐτολμῶν, καὶ τέλος τὴν θαυμασίαν ἐκείνην φωνήν, τὴν διατρέχουσαν τὴν διὰ πασῶν τριῶν σχεδὸν ἀκεραίαν ἑπταφωνίαν. Τὸν νοεμβρίου παρῆσθη, μετὰ τὴν Γρίξιν, εἰς τὴν *Norma* καὶ χεῖμαρροι ἀνθοδευμάτων ἐπιπτον εἰς τοὺς πόδας της. Τὸν ἐξῆς μῆνα διεδέχετο ἀποτότως τὴν Κυρίαν Ζόνταχ εἰς τὴν *Körner* τοῦ συντάγματος. Ἐπειτα τὴν Αἰνίαν εἰς τὴν *Sordunoulan*, ἔπειτα τὴν Ἀθιγαῖ εἰς τὸν *Yaboukhor*, καὶ ὑπὸ τὸ κράνος, τὸν θώρακα καὶ τὴν λόγχην, ἀπέσπαλάθηως βροντᾷ χειροκροτήσεων καὶ τέλος τὴν Λεονώραν εἰς τὸν *Phéditor* τοῦ Βιτόβεν.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ μεταλλίου ἐξηντηλήθησαν καὶ ὅλαι αἱ πρόβρῃσεις τοῦ ἐπιληθέντος ἀλληλοδιαδόχως. Δὲν εἶναι δίκαιον εἰρὰ γε νὰ ἐπιναλάθωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη πλουτίζει, καὶ ὅτι ἡ εὐεργεσία οὐδέποτε ἀπόλλυται;

Εἰς τὰς εὐεργεσίας της, τὰς ὁποίας ἡ θαυμαστὴ αὕτη μελωδία δὲν παύει θαυμάσουσα εἰς τοὺς δυστυχεῖς, συνεργάτην ἔχει καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Μαρίαν τὴν κυμβαλωδόν.

Ἦνθι θέλγει τὰς ἀκοὰς τῆς ἐν Πετροπόλεως ἐκλεκτῆς ἀριστοκρατείας.

Ὁ χειμὼν ἐφθασεν, ἀν καὶ ὁ μὲν Νοέμβριος δὲν μάς ἐνθυμίζει τοῦτο, ἀποστέλλων ἡμῖν τὰς ὥραιας ταύτας ἡμέρας τῆς ἀνοιξέως ἡ ἀστασία, ὡς φαίνεται, πάντοτε συμβαδίζει μετὰ τὸ ὥραιον· ρίψατε ἐν βλέμμα πρὸς τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν, ἕτερον πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ ἡ ὁμοιότης εἶναι ἐπαισθητή. . . . Ἐνθ' σήμερον ὁ οὐρανὸς εἶναι εὐδαίμων, αὐριον μαῦρα σύννεφα πιθανὸν νὰ ἐπισκιάσωσι τὸν ὀρίζοντα καὶ λαίλαψ τις φοβερὰ νὰ ἐπιπέσῃ καθ' ἡμῶν. Ἐποχὴ τέρφως καὶ σπουδαιότητος ἐνταῦθ'· ταχυδρόμοι ἔρχονται καὶ ἀναχωροῦσιν ἀναγγέλλοντες ὅτι τὸ ἐν Λονδίῳ συνεδριάζον συμβούλιον τῶν τριῶν συμμάχων δυνάμεων λύει ὅσον οὐπω τὸ περὶ διαδοχῆς ζήτημα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον, σύμφωνα μετὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ συντάγματος· ποία Ἑλληνικὴ καρδιά δὲν εὐχεται τοῦτο;

Εἰσελθε εἰς τὰς λέσχας διὰ νὰ ἴδῃς τοὺς φοιτητὰς αὐτῶν νὰ συζητῶσι τὸ ζήτημα ὑπὸ ἰομικὴν ἐκπαιδ., τοὺς διδασκάλους τεχνολογοῦντας αὐτοὶ ἐπισκέψου τὰς ζαχαροφαγείας, τὸ καταφύγιον τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, διὰ ν' ἀκούσῃς τοὺς λογιωτάτους νὰ διδάσκωσι τὴν τέχνην τοῦ κυβερνῆναι, νὰ ἴδῃς τοὺς ὑπαλλήλους καταφῆς διότι ἔχουσι τὸ βαλάντιόν των κενόν. Ὑπαγε εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ θὰ ἴδῃς σπῆνος βουλευτῶν καθημένων ταπεινῶς, ὡς ὁ ὀφειλέτης ἀπέναντι τοῦ δανειστοῦ του, διότι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἔρχονται αἱ νέαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Ἐν Γαλλίᾳ ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν ἄγει καὶ φέρει τὸ ἔθνος κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὡς ὁ θεὸς του, ἀφοῦ διὰ τοῦ στρατοῦ καθύρουν κυβερνήσιν ἰσχυράν, ἐστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸν λαόν, ἐνεφύχων τὴν βιομηχανίαν, ἐνίσχυον τὴν γεωργίαν, ἀποκατέστησε τὴν ἐμπορικὴν πίστιν καὶ διὰ τῶν σιδηροδρόμων, τῆς ὁδοποιίας, τῶν δημοσίων ἔργων, ἔδωκεν ἄρτον καὶ ἐπασχόλησιν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ὁ Πρίγκιψ ἐπεσφράγισε τὸ ταξείδιόν του διὰ πράξεως δικαίας καὶ ἐθνικῆς, ἀπελευθερώσας τὸν Ἀβδελ-Καδέρ.

Ἰδοὺ ἐν συνόψει ὁ λόγος τοῦ προέδρου·  
« Ἡ αἰματωσία σου μετ' ἐπρόξεναι ἀληθὴ λύπην, διότι αὕτη μετ' ἐνθυμίζει ἀνάγκη ὅτι ἡ προλαβούσα Κυβέρνησις δὲν διετήρησε τὰς ὑποσχέσεις της, ἀπέναντι δυστυχῶν, ἐχθρῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο θεωρῶ πλέον ἀτιμωτικὸν διὰ Κυβέρνησιν μεγάλου ἔθνους, παρὰ τὸ νὰ παραγνωρίζῃ τὴν ἰσχύν της καὶ νὰ ἀθετῇ τὰς ὑποσχέσεις της· ἡ γενναϊότης εἶναι ὁ καλῆτερος σύμβουλος. Εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι ἡ διαμονὴ σου εἰς Τυρρίαν δὲν θέλει ποσῶς διατράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν κατακτῆσεών μας εἰς τὴν Ἀφρικὴν.

« Ἡ θρησκεία σου, ὡς καὶ ἡ ἐδική μας, μάς διδάσκει νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὰς θείας βουλὰς. « Ἄν ἡ Γαλλία εἶναι κυρία τῆς Ἀλγερίας, ὁ Θεὸς